

Arrest

nr. 199 055 van 31 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DELVAUX
Stationsstraat 10 A
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Tara Khel in het district Baghlani Jadid in de provincie Baghlan. U bent een etnische Tadzjiek en een aanhanger van de soennitische geloofsleer.

Toen u 13 à 14 jaar oud was, begon u naar school te gaan in de nabijgelegen stad Baghlan-i Jadid. Op een dag was u onderweg van school naar huis toen u door een aantal arbaki, leden van de lokale

politie, werd benaderd. Deze mannen namen u mee naar het huis van de politiechef. Na een paar minuten kwam een jongen in meisjeskleren binnen. De politiecommandant gebood u naar hem te kijken, terwijl hij voor de commandant danste. De commandant vertelde u dat hij wilde dat u ook voor hem zou dansen en dat hij u dan een wapen zou geven en u tot zijn bodyguard zou maken. Hierop ging u naar huis, waar u alles aan uw vader vertelde. Uw vader nam u mee naar de dorpsoudsten, maar zij zagen geen oplossing voor uw probleem. Hierna kwamen de taliban te weten dat u was gevraagd om met de arbaki samen te werken. Twee à drie keer benaderden ze uw vader en zeiden dat het haram was voor u om mee te heulen met de arbaki. Hierna stopte u met school. Op een dag kwamen de arbaki bij u thuis langs en namen u opnieuw mee naar het huis van de commandant. De commandant zei dat hij u vanaf nu wekelijks zou zien. Hij zei dat als u niet zou komen, u en uw familie grote problemen zouden ondervinden. Hierna regelde uw vader uw vertrek en stuurde hij u het land uit.

Op 3 november 2015 kwam u aan in België, waar u op 5 november 2015 een asielaanvraag indiende bij de DVZ.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara; een dreigbrief van de taliban; een brief van de dorpsoudsten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.09.2016, p. 2 en zie gehoorverslag CGVS dd. 07.12.2016, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw recente herkomst uit het dorp Tara Khel van het district Bahlan-e Jadid in de provincie Baghlan niet geloofwaardig is.

Ten eerste wordt opgemerkt dat uw kennis over de geografie van uw eigen regio heel beperkt is. Zo kent u, naast het nabijgelegen districtscentrum Baghlan-i Markazi of Shahre Jadid (Nieuwe Stad), maar één buurdorp van Tara Khel, namelijk Qazi Gholam Bay (zie gehoorverslag CGVS dd. 23.11.2016, p. 17 en zie gehoorverslag CGVS dd. 01.02.2017, p. 3). Geconfronteerd met de namen Khwaja Khan, Taghar en Turani, wat volgens de beschikbare informatie dorpen zijn die zich in de nabijheid van uw dorp Tara Khel bevinden, stelde u nog nooit van deze dorpen gehoord te hebben (zie gehoorverslag CGVS dd. 01.02.2017, p. 3-4). Ook blijkt u niet te weten dat de oude gevangenis van Bahlan-i Jadid zich in de nabijheid van uw dorp bevindt (zie gehoorverslag CGVS dd. 01.02.2017, p. 5). Ook is het vreemd dat u

wel weet dat er op honderd meter van uw huis een weg loopt die in noordelijke richting naar Baghlan-i Markazi leidt, maar dat u niet zeker weet waar die weg in de omgekeerde richting naartoe leidt (zie gehoorverslag CGVS dd. 01.02.2017, p. 4). Hiernaar gevraagd stelde u eerst dat hij misschien naar Kunduz leidt, maar toen u hierop werd gevraagd of u daar niet zeker van bent, stelde u dat hij misschien naar ergens anders leidt en dat u het niet weet. Bovendien weet u niet welk dorp u als eerste tegenkomt in deze richting vanuit Tarakhel (zie gehoorverslag CGVS dd. 01.02.2017, p.4). Bovendien is het vreemd dat u stelde dat er zich tussen uw dorp, Tarakhel, en de stad Baghlan-i Markazi nog dorpen bevinden, hoewel de afstand tussen uw dorp en deze stad amper één kilometer bedraagt, maar dat u de naam van deze dorpen niet kent (zie gehoorverslag CGVS dd. 01.02.2017, p. 4). Zelfs al kwam u niet in de nabijgelegen dorpen van Tarakhel, dan nog mag er redelijkerwijze worden verondersteld dat u van hun bestaan op de hoogte bent. Uw beperkte kennis betreffende uw onmiddellijke leefomgeving staat bovendien in schril contrast met uw uitgebreide en gedetailleerde kennis van de route tussen Tarakhel en de provinciehoofdstad Pul-i Khomri, een weg die u naar eigen zeggen enkel aflegde toen u op uw twaalfde één keer op familiebezoek ging naar uw ooms in de stad en toen u op weg was om Afghanistan te verlaten (zie gehoorverslag CGVS dd. 01.02.2017, p. 4-7). Uw kennis wat dit betreft geeft bijgevolg een zeer ingestuurde indruk.

Bovendien is het treffend dat u niet schijnt te weten dat naast de taliban ook nog de Hezb-e Islami van Gulbuddin Hekmatyar in uw regio actief is (zie gehoorverslag CGVS dd. 23.11.2016, p. 16 en zie gehoorverslag CGVS dd. 01.02.2017, p. 6). U stelde dat u wel over hen hoorde van de dorpsouderen maar dat u verder niets over hen weet (zie gehoorverslag CGVS dd. 01.02.2017, p. 6). Bovendien legde u de vreemde verklaring af dat Hezb-e Islami en taliban hetzelfde waren en dat zij samen waren (zie gehoorverslag CGVS dd. 23.11.2016, p. 16). Uit de voorhanden informatie blijkt namelijk dat strijders van de taliban en leden van Hezb-e Islami in uw regio hevig tegen elkaar hebben strijd geleverd in uw district in 2010. Die clash kostte aan ten minste 45 strijders het leven. Ook al was u nog jong toen dit gebeurde en kunt u zich dit incident zelf niet herinneren, mag er redelijkerwijze van u worden verondersteld dat u meer zou kunnen vertellen over deze groepering en hun aanwezigheid -tot op heden in uw regio. Bovendien kon u wél verwijzen naar de aanslag op de suikerfabriek in Baghlan die drie jaar eerder plaats vond in 2007. Verder doet uw kennis soms ook wat betreft incidenten en gebeurtenissen zeer ingestudeerd aan. Zo kon u zich wel precies voor de geest halen dat de meest recente presidentsverkiezingen plaats vonden op 16 hamal en 24 saratan van 1393, maar wist u niet of uw vader tijdens deze presidentsverkiezingen ging stemmen (zie gehoorverslag CGVS dd. 23.11.2016, p. 15). Daarenboven is het vreemd dat u, gevraagd naar de aanwezigheid van de taliban in uw regio, stelde dat de taliban kwam en dat er een oorlog was tussen de taliban, de politie en het leger en dat de taliban Baghlan hebben bezet, maar dat u zich niet kon herinneren hoe lang voor uw vertrek dit incident zich zou hebben voorgedaan (zie gehoorverslag CGVS dd. 23.11.2016, p. 16-17). Zo stelde u dat het twee, vier of zes maanden voor uw vertrek zou kunnen geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS dd. 23.11.2016, p. 17). Uit de voorhanden informatie blijkt echter dat de taliban het districtscentrum van uw district in september 2015 hebben ingenomen. Gezien u uw vertrek uit Afghanistan in dezelfde periode kaderde, namelijk het najaar van 2015, mag er redelijkerwijze van u worden verwacht dat u beter op de hoogte zou zijn van wanneer het incident, dat u zelf hebt aangehaald, zich precies heeft voorgedaan (zie gehoorverslag CGVS dd. 23.11.2016, p. 9). Het is bovendien opvallend dat u stelt dat uw burens in Tara Khel Pasjtoenen waren, maar dat u niet weet tot welke stam of qaum zij behoorden (zie gehoorverslag CGVS dd. 01.02.2017, p. 8).

Ten slotte wordt opgemerkt dat het vreemd is dat u tijdens uw eerste gehoor nog wel wist dat u op uw vlucht langs Kaboel bent gepasseerd en dat u daar drie à vier uur verbleef, maar dat u in het kader van uw tweede interview niet meer scheen te weten of u al dan niet langs Kaboel bent gegaan (zie gehoorverslag CGVS dd. 23.11.2016, p. 10 en zie gehoorverslag CGVS dd. 01.02.2017, p. 7).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk heel uw leven te hebben doorgebracht in het dorp Tarakhel van het district Baghlan-i Jadid in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Tarakhel heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bovendien legde u ook over uw vluchtmotieven tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af. Zo stelde u voor de DVZ nog dat u de eerste keer gedurende twee dagen werd meegenomen door de arbaki, maar stelde u bij het CGVS dat u de eerste keer vier tot vijf dagen bij hen verbleef (zie vragenlijst

CGVS bij DVZ dd. 25.05.2016, punt 5 en zie gehoorverslag CGVS dd. 23.11.2016, p. 18). Bovendien is het vreemd en ongeloofwaardig dat u stelde zowel door de taliban als de arbaki te worden vervolgd, maar dat u de laatste twee, drie maanden voor uw vlucht uit Afghanistan door beide partijen blijkbaar ongemoeid werd gelaten hoewel u al die tijd in uw ouderlijk huis verbleef. Zo verklaarde u dat de arbaki u niet meer opzochten en stelde u, merkwaardig genoeg, niet te weten of de taliban uw familie nog contacteerden (zie gehoorverslag CGVS dd. 23.11.2016, p. 19). Toen u ermee geconfronteerd werd dat het vreemd was dat u gedurende al deze tijd ongemoeid werd gelaten door de taliban en de arbaki, gaf u de zeer vreemde verklaring dat de taliban in hun dreigbrieven schreven dat u bij hen kon komen als u dat wilde, maar dat ze voor de rest geen problemen voor u maakten. Nochtans staat in de door u neergelegde dreigbrief van de taliban expliciet geschreven dat u moet onthoofd worden als u weigert om de taliban te vervoegen (zie gehoorverslag CGVS dd. 23.11.2016, p. 12). Ook staat in de door u neergelegde brief van de dorpsoudste dat u met de dood werd bedreigd door de taliban. Het is dan ook zeer merkwaardig dat u verklaarde dat de taliban geen probleem vormde voor u.

De door u neergelegde stukken kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets veranderen. Wat betreft uw taskara, de brief van de dorpsoudsten en de dreigbrief van de taliban moet gesteld worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse "officiële" documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven van de taliban, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan "officiële" stukken.

Bijgevolg is de bewijswaarde van Afgaanse documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Bovendien is de inhoud van de dreigbrief en de brief van de dorpsoudsten tegenstrijdig met uw eigen verklaringen (cf. supra). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 23.11.2016 en 01.02.2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er voor het CGVS op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent

uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS dd. 01.02.2017, p. 2). U werd tijdens uw beide gehoren voor het CGVS uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u van uw geboorte tot aan uw vertrek in het dorp Tarakhel in het district Baghlan-i Jadid van de provincie Baghlan hebt gewoond (zie gehoorverslag CGVS dd. 23.11.2016, p. 17 en zie gehoorverslag CGVS dd. 01.02.2017, p. 8 en 9). U bleef echter vasthouden aan uw eerdere verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uwkomst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een enig middel voert verzoeker de schending aan van “artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 par. 2, b en c, 48/5, 49, 49/2 en volgende, artikel 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede de uitvoeringsbesluiten van de Wet van 15 december 1980; art. 3 van het EVRM. Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen”.

2.2. Verzoeker stelt in onderhavig verzoekschrift dat hij afkomstig is van Shamarq in de provincie Baghlan en dat hij door zijn vader naar Europa werd gestuurd omwille van het feit dat de taliban aan een opmars bezig waren en gevreesd werd dat de taliban ook de controle over Shamarq zouden overnemen. Verzoeker verduidelijkt dat hem werd gezegd dat hij Tara Khel als regio van herkomst diende op te geven omdat in die regio de taliban wel degelijk de controle hadden en dat hij deze instructies heeft opgevolgd. Verzoeker stelt wel dat zijn problemen niets te maken hebben met de arbaki.

Ter terechtzitting bevestigt verzoeker dat hij tijdens zijn gehoren niet de waarheid heeft gesproken en dat hij uit Shamarq in werkelijkheid gevlucht is omwille van de opmars van de taliban.

2.3. De verwerende partij stelt ter terechtzitting dat verzoeker geen reden heeft aangehaald voor zijn leugenachtige verklaringen en wijst erop dat de subsidiaire bescherming voor de gehele provincie Baghlan wordt toegekend, waardoor er geen enkele reden was om te liegen omtrent zijn werkelijke verblijfplaats.

2.4. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift te kennen heeft gegeven dat hij op aanraden van zijn vader leugenachtige verklaringen heeft afgelegd. Daarnaast wordt vastgesteld dat de verwerende partij geen enkele informatie bijbrengt waaruit blijkt dat Shamarq ook in de provincie Baghlan gelegen is, noch enige informatie verschaft omtrent de situatie met de taliban in de provincie Baghlan ten tijde van verzoekers vertrek in 2015 waardoor zou kunnen worden nagegaan of verzoekers beweringen omtrent de opmars van de taliban in de provincie met de algemene situatie aldaar enigszins overeenstemmen en of zijn verklaringen bijgevolg op enige waarheid berusten.

De Raad is bovendien van oordeel dat van verzoeker *in casu* niet kan worden verwacht dat hij op de hoogte is dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen subsidiaire bescherming toekent voor de gehele provincie Baghlan. De Raad stelt vast dat verzoeker bij aankomst in België in 2015 en tijdens zijn eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken 15 à 16 jaar oud was en dus beïnvloedbaar.

De Raad meent dat het dan ook redelijk voorkomt verzoeker opnieuw te horen over zijn werkelijke verblijfplaats en de werkelijke redenen die hem hebben aangezet zijn land te verlaten.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 februari 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF